

BORIS *sense* BÉATRICE

una pel·lícula de Denis Côté

PACO
POCH
CINEMA

VERSUS
ENTERTAINMENT

Amb el suport de
 Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

BORIS *sense* **BÉATRICE**

una pel·lícula de Denis Côté

CANADÀ – 2016 – 93 MINUTS – 1,85:1
5.1 – FRANCÈS / ANGLÈS / RUS

Distribuïda a Espanya per
PACO POCH CINEMA & VERSUS ENTERTAINMENT

Contacte:

Passeig Mare de Déu del Coll, 30 baixos
08023 Barcelona +34 93 203 30 25
www.pacopoch.cat/cinema
www.pacopoch.cat/borissinbeatrice

Prensa:

ANNE PASEK & TERESA PASCUAL
apasek@apasek.net
+ 34 608 212 861

Sinopsi

Boris Malinovsky és un triomfador: fort, independent, orgullós i seductor. Ostenta l'arrogància pròpia de l'èxit. La seva esposa, Béatrice, ministra al govern canadenc, pateix una depressió misteriosa. Per evadir-se de la malaltia de la seva dona, Boris manté una relació amb la seva col·lega Helga i també comença a intimar amb la Klara, jove cuidadora de Béatrice. Però l'aparició sobtada d'un estrany obligarà Boris a confrontar la seva visió del món i a qüestionar-se els seus triomfs i les seves certeses.

Fitxa artística

Boris Malinovsky: *James Hyndman*

Béatrice Malinovsky: *Simone-Élise Girard*

L'estranger: *Denis Lavant*

Klara: *Isolda Dychauk*

Helga: *Dounia Sichov*

Justine Malinovsky: *Laetitia Isambert-Denis*

Pauline Malinovsky: *Louise Laprade*

El Primer Ministre: *Bruce LaBruce*

Fitxa tècnica

Producció: *Sylvain Corbeil, Nancy Grant*

Guió: *Denis Côté*

Producció executiva: *Michel Merkt*

Direcció de fotografia: *Jessica Lee Gagné*

Direcció d'art: *Louisa Schabas*

Vestuari: *Caroline Bodson*

Maquillatge i perruqueria: *Audray Adam*

Direcció de producció: *Germain Petitclerc*

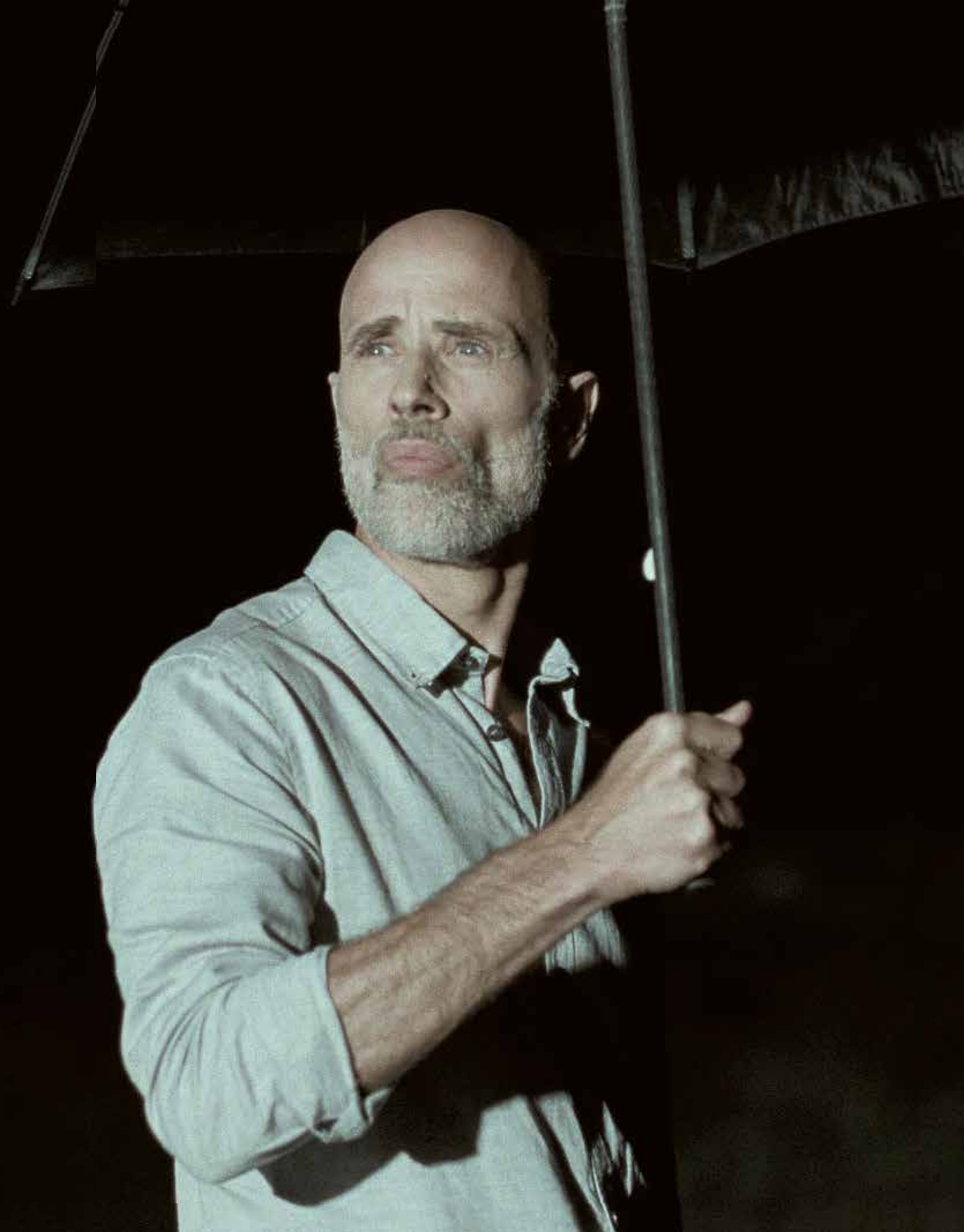
1r Ajudant de direcció: *Cédrick Kluyskens*

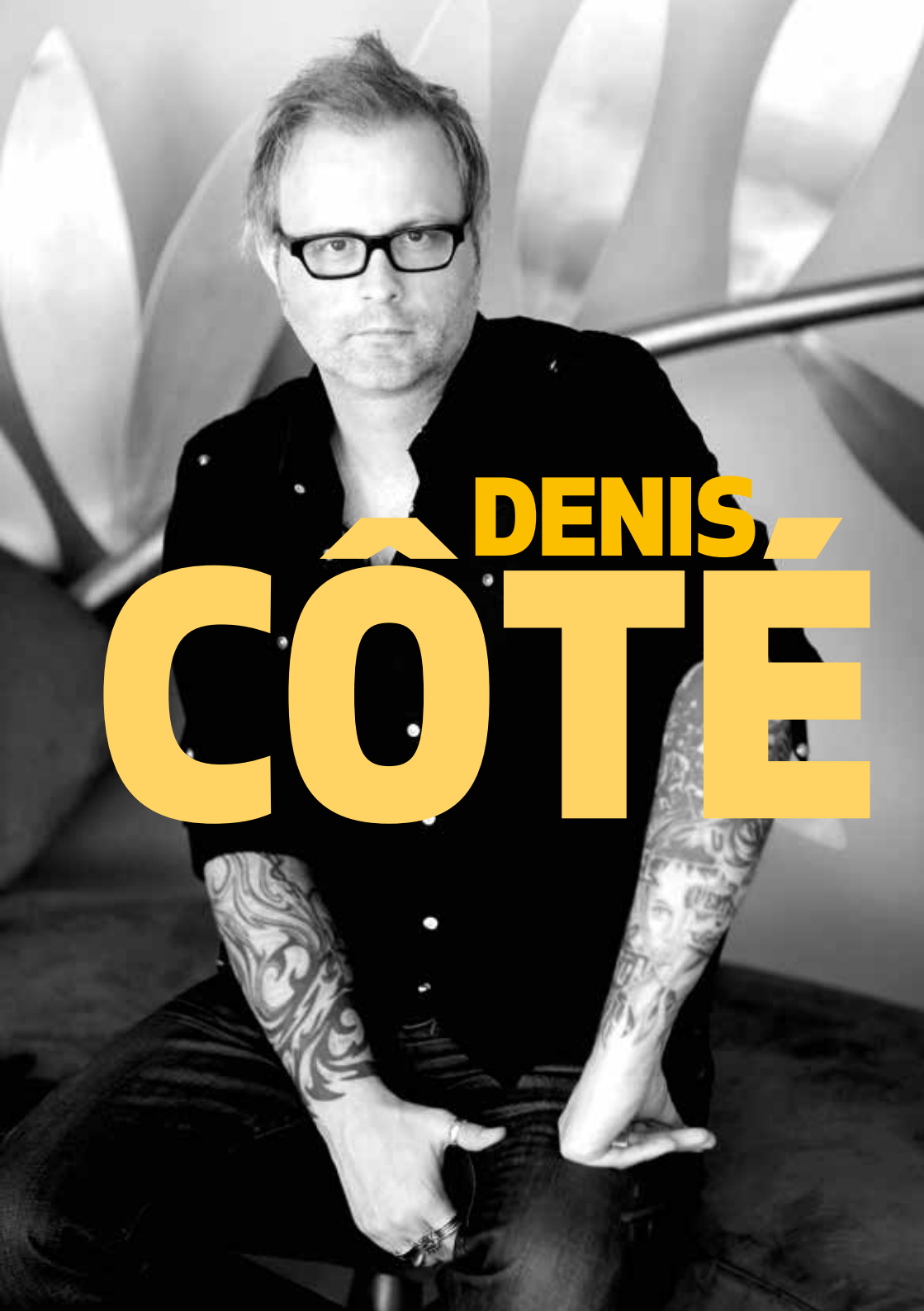
Muntatge: *Nicolas Roy*

Postproducció: *Mélanie Gauthier*

So: *Frédéric Cloutier y Bernard Gariépy-Strobl*

Música: *Ghislain Poirier*

DENIS CÔTÉ

El director

Va néixer el 1973 a New Brunswick, Canadà. Ha produït i dirigit 15 curts independents mentre treballava com a periodista i crític de cinema de 1995 a 2005.

El seu primer llargmetratge, *Les états nordiques* (2005), va ser guardonat amb el Lleopard d'Or en el Festival de Locarno. Des de llavors, els seus treballs han seguit una trajectòria reeixida a través del circuit de festivals internacionals. *Vic+Flo Saw A Bear*, seleccionat en la secció competitiva de la Berlinale de 2013 va rebre l'Ós de Plata Alfred Bauer.

Largometratges

- 2005 - *Les états nordiques*
- 2007 - *Nos vies privées*
- 2008 - *Elle veut le chaos*
- 2009 - *Carcasses*
- 2010 - *Les lignes ennemies*, medimetraje
- 2010 - *Curling*
- 2012 - *Bestiaire*
- 2013 - *Vic and Flo Saw a Bear*
- 2014 - *Que ta joie demeure*
- 2016 - *Boris sans Béatrice*

Curtmetratges

- 1997 - *Des tortues dans la pluie*
- 1999 - *Old Fashion Waltz*
- 2000 - *Seconde valse*
- 2000 - *Kosovolove*
- 2001 - *Rejoue-moi ce vieux mélodrame*
- 2002 - *Mécanique de l'assassin*
- 2003 - *La sphatte*
- 2005 - *Les jouets*
- 2005 - *Tennessee*
- 2007 - *Maité*
- 2015 - *Excursões*
- 2015 - *Que nous nous assoupiissions*

Premis

- 2001 - *Seconde valse*: Millor edició en l'Atlantic Film Festival (Halifax, Canadà)
- 2004 - *La sphatte*: Premi de bronze Brno B16 (República Txeca)
- 2005 - *Les états nordiques*: Golden Leopard - Video en el Locarno I.F.F. (Suïssa)
- 2006 - *Les états nordiques*: Gran Premi Indie Vision a Jeonju (Corea)
- 2008 - *Elle veut le chaos*: Millor direcció i Menció especial del jurat jove al Locarno I.F.F. (Suïssa)
- 2008 - *Elle veut le chaos*: Millor pel·lícula canadenca al Festival international du cinéma francophone en Acadie (Moncton, Canadà)
- 2010 - *Curling*: Millor direcció i Leopard al millor actor (Emmanuel Bilodeau) al Locarno I.F.F.(Suïssa)
- 2012 - *Bestiaire* Millor experimental Feature Greenpoint Film Festival (US)
- 2013 - *Vic and Flo Saw A Bear* Alfred Bauer Preis (Innovation Prize) 63a Berlinale (Alemanya)
- 2013 - *Vic and Flo Saw A Bear* Millor guió FIFF Namur (Bèlgica)
- 2014 - *Vic and Flo Saw A Bear* Premi Jutra a la millor Actriu- Pierrette Robitaille (Quebec)
- 2014 - *Joy of Man's Desiring* Menció especial del jurat FICUNAM Mèxic.

Declaracions del director

Estava interessat en un personatge fort que coneix al mateix temps el preu i la recompensa del treball dur, que no vol res ni accepta el fracàs de cap tipus, ni social ni emocional ni financer. Gaudeix de la vida i es protegeix amb la paraula, amb el coneixement adquirit, amb la seva visible i ocasional ostentació social. No és desagradable, però tampoc gaire simpàtic, Boris Malinovsky viu la seva vida amb orgull i no s'està de res.

Volia mostrar el rostre d'un cert Quebec contemporani. Em sembla que l'embranchida d'aquest emprenedor ansiós són les qualitats, les forteses, les febleses i les profunditats d'un Quebec apassionat que sorteja

onades de pessimisme i d'exultació. Un Quebec satisfet, acostumat a les seves comoditats socialdemòcrates, però temptat també per l'aventura del neoliberalisme, fins i tot pel liberalisme llibertari. El món interior de Boris, feliçment adormit fins al moment, sofreix una forta sacsejada. Els efectes i les marques d'aquesta sobtada tremolor continuaran desenvolupant-se al llarg de tota la pel·lícula.

Al mateix temps, la història que narra la pel·lícula és universal, sense cap tipus de regionalisme o capritx. Els personatges s'expressen en un llenguatge elevat i són producte de la gran amalgama de cultures de la societat actual.

El món de Boris Malinovsky és clar, ben establert, ben posicionat i arrelat en les virtuts de l'èxit. No volia que la història es desenvolupés entre la burgesia i els nous rics. Més aviat, suggereixo que transcorre a un Quebec modern, un lloc on l'èxit no és motiu de vergonya, però et pot situar a la vora d'un precipici. De tot això, sorgeix una pregunta aparentment simple per a Boris (una pregunta que tots ens fem) i que està present en tota la pel·lícula: Sóc una bona persona? Per a qui?

En algun indret, a l'interior de Boris roman la resposta a aquestes preguntes i la clau del seu enigma. Caldrà que ajunti les peces d'un trencaclosques abstracte i, si aconsegueix posar aquestes peces en el lloc correcte, tal vegada serà recompensat pel seu esforç i les seves bones accions per una espècie de figura Comandant. El públic hauria de sortir d'aquesta història amb la sensació d'haver estat testimoni d'un viatge distorsionat de desenvolupament personal, un camí tortuós, un viatge amb el qual espero que moltes persones es puguin identificar.

Vaig imaginar certs fets sobre els quals Boris ostenta el control i d'altres que suposen clarament un obstacle per al seu creixement. Vaig imaginar una galeria de

personatges que tinguessin el potencial per ajudar-lo a prosperar i, al mateix temps, la capacitat de retenir-lo i restringir-lo.

Quan comença la història, la incomoditat de Boris està arrelada a un fet concret: la malaltia de Béatrice. Però, de sobte, tot canvia i Boris comença a preguntar-se quina responsabilitat té en la malaltia de la seva esposa. Ha fet mal a algú? Ha estat vivint una mala vida? Mereix ser castigat? Per la seva riquesa? Pel seu èxit? Pels seus excessos? Qui decideix el valor del camí que ha pres el nostre heroi? Boris podria seguir recorrent el camí iniciat i esperar que Béatrice es recuperés finalment, però ara dubta, la llavor del dubte creix en el seu interior. A quin tribunal cal que respongui ara?

La seva no és cap mena de recerca judeocristiana. No es tracta de buscar la redempció o alguna manera de posar-se a prova. Simplement ha de viure, ha d'acceptar i comprendre el seu dubte, un dubte que ha crescut dins seu, un dubte que ve de fora, un dubte que, en un moment o altre, crec que ens colpeja a tots.

Denis Côté

Vaig imaginar una galeria de personatges que tinguessin el potencial per ajudar-lo a prosperar i, al mateix temps, la capacitat de retenir-lo i restringir-lo.

ENTREVISTA AMB EL DIRECTOR

Com vas decidir situar Boris Sense Béatrice en un context de riquesa i privilegi?

Després de 8 llargmetratges, hom es pregunta si ha visitat la major part dels racons del seu interior. Després de dibuixar i crear un munt de personatges pobres, muts o desafortunats, vaig sentir la necessitat d'abordar un altre àmbit. També vaig sentir la necessitat d'explorar el tema de l'èxit. Boris pertany a un món acomodat, té tot el que necessita. Des d'aquest punt de partida, volia explicar una història que no fos antiburguesa ni cínica, sinó realment sobre un home poderós, privilegiat, colpejat pel dubte i confrontat a la seva consciència. Aquest tipus de persona també té els seus propis problemes, vaig intentar fer una pel·lícula que no fos burgesa ni superficial. Penso que molts aspectes del problema d'en Boris són universals i no estan connectats amb una classe social en particular.

Què és important per a vostè en la relació entre Boris i la seva esposa, Béatrice?

És molt important veure la pel·lícula com la història d'un home poderós enfrontat al món que l'envolta. Un home que es veu obligat a qüestionar tot el que ha aconseguit i a considerar el que ha perdut o oblidat en el procés. Un dia, el dubte irromp en la seva vida en forma d'un home misteriós. Per això no he deixat molt espai per explicar el personatge de Béatrice, en sóc conscient. Béatrice és el principal dany col·lateral en l'actitud de Boris davant de la vida. Em vaig assegurar que Béatrice resultés misteriosa, gairebé sense diàlegs. No volia canviar l'enfocament cap a ella, envers els seus assoliments, la seva personalitat, les seves metes, allò que va fer, allò que va perdre o qualsevol cosa relacionada amb el seu futur. Vaig sentir que era una altra pel·lícula, una altra història. Sabem, però, que ella és molt important per

a Boris. Sabem que Boris l'estima de debò. Sabem que ella és ministra i pertany, doncs, al mateix ambient poderós que ell. Però la seva presència resta oberta, plena de llum i de misteri. Sense prestar gaire atenció a la seva psicologia

Com són les relacions de Boris amb les diferents dones de la pel·lícula, totes elles molt potents- la seva esposa, la seva cuidadora, la seva amant i la seva filla -?

És interessant veure com els homes rics i reeixits solen envoltar-se de dones, mentre que les empresàries poderoses o riques solen espantar la majoria dels homes. Tal vegada el que acabo de dir és un clixé. Però penso que pertany encara al trist món que ens envolta i sobren exemples per demostrar-ho. La ironia és, per descomptat, que Boris no pot fer el

seu camí per la vida sense el suport físic i emocional de les dones. De fet, les dones són fortes i equilibrades i Boris apareix com el personatge més feble de la pel·lícula. Així que, al final, qui està malalt? Béatrice? De debò? Tenim proves d'això? No. I ja he dit que em vaig assegurar que Simone-Elise Girard creés una Béatrice enigmàtica i intrigant, no una malalta que inspirés compassió.

En referir-se al mite grec de Tàntal, volia emmarcar la història de Boris en una espècie de mite contemporani o de cerca moral?

No volia que la pel·lícula fos un conte judeocristià de redempció. Boris realment no ha de redimir-se de res. No ha fet res explícitament "malament". Veig Boris com algú que gaudeix de la vida de tal manera que a vegades pot oblidar-se de la seva

condició de mortal. És orgullós i en certa manera arrogant, però no ha comès cap pecat greu. Un matí, com tots nosaltres, és sorprès pel dubte i es pregunta: "Sóc realment una bona persona?" Algú s'ha de sentir malament per tenir-ho fàcil a la vida? No pot posar el dit en el que ha fet malament, però tot i així comença a carregar aquest pes abstracte sobre les espatlles. D'aquesta manera Boris és una espècie de Tàntal dels Temps Moderns i per això n'utilitzo alguns ressons en diferents parts de la pel·lícula.

Com ha estat la seva col·laboració amb dos herois de culte de Canadà i França, Bruce LaBruce i Denis Lavant, en Boris Sense Béatrice?

Vaig pensar que era un gran esdeveniment tenir al Primer Ministre

de Canadà en una de les meves pel·lícules i tampoc veia la forma d'oferir aquest rol a qualsevol actor a l'atzar. Vaig pensar que Bruce seria una figura molt divertida per a aquest paper. Primerament, la idea em va fer riure molt, però després m'ho vaig prendre de debò i vaig decidir contactar-lo. Estava tan feliç quan va dir que sí. Pel que fa a Denis Lavant, hi havia rumors que estava realment obert a nous projectes. Denis és un actor esplèndid, amable, i vaig tornar a comprovar que és un ésser humà meravellós; a més a més, sabia que donaria al meu 'estraný' personatge alguna cosa absolutament única. Missió aconclerta. ■

www.pacopoch.cat/borissinbeatrice